

Opublikowano dnia 25 stycznia 1938 r.

A46 d 7/00

BIBLIOTEKA

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40023

~~Kl 9 a, 8~~

9a 7/00

Toruńskie Przedsiębiorstwo Leśnej Produkcji Niedrzewnej „Las“ *)

Toruń, Polska

Wiążalka do miotel

Patent trwa od dnia 1 stycznia 1956 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest urządzenie do wiązania miotel wykonanych z chrustu, zwłaszcza brzoźowego, umożliwiające mechaniczne objęcie pęku chrustu w celu trwałego i ścisłego złączenia go w miotłę.

Urządzenie według wynalazku ułatwia znacznie pracę wiązania miotel, którą dotychczas wykonywano całkowicie ręcznie, co było bardzo pracochłonne i wymagało stosunkowo dużo czasu do wykonywania takich miotel.

Urządzenie według wynalazku jest uwidocznione na rysunku.

Urządzenie do wiązania pęków miotel z chrustu składa się z koryta podawczego 8, przytwierdzonego do belki nośnej 12 osadzonej nieruchomo na koźle, przy czym belka ta jest zaopatrzona w pętlę 1 ulegającą zwężeniu pod działaniem wychylnej belki 3, osadzonej wahliwie wokoło osi 11 i unoszonej do góry sprężyną 2, otaczającą koniec liny pętli 1, który jest przytwierdzony trwale do wychylnej belki 3.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Kazimierz Senczuk.

Belka ta posiada ściągnięte sprężynujące listwy 9, których rozstęp regulować można przesunięciem klina osadzonego w strzemieniu łączącym te listwy.

Belka 3 jest zaopatrzona w występ 4, służący jako pedał do opuszczania tej belki. Do belki nośnej 12 jest przytwierdzone korytko 7 do narzędzi, zwłaszcza kombinerek lub podobnych szczypiec, którymi pracownik posługuje się przy związaniu pęku chrustu ściśniętego pętlą 1, przy czym drut ściągający osadza się w postaci rolki na kołowrotku 10, przytwierdzonym w stojaku urządzenia wiązałkowego. Pętlę 1 wskazane jest wykonać z sprężynującej plecionej liny stalowej w celu ułatwienia tworzenia się pętli samoczynnie o dowolnej średnicy, gdy sprężyna 6 powoduje uniesienie belki 3.

W celu wytworzenia miotły z pęku chrustu, chrust ten układa się równo w korycie 8 i koniec wysuwa się poza pętlę 1 na pożądaną odległość, po czym naciskając nogą na pedał 4 powoduje się ściągnięcie pętli 1 i silne zwarcie pęku, przy czym przytrzymując nogą w stanie opuszczonym belkę 3 pracownik obciąga koniec

pęku drutem z kołowrotka 10, posługując się w celu ściągnięcia i odcięcia odcinka drutu kombinerkami leżącymi w korycie 7.

Zastrzeżenia patentowe

1. Wiązalka do mioteł, znamienna tym, że składa się z belki nośnej (12), zaopatrzonej w koryto (8), doprowadzające pęki chrustu oraz osadzonej u jego wylotu pętli ściskającej (1), posiadającej jeden koniec trwale zamocowany na belce (12), drugi zaś (2) jest doczepiony do końca wychylnej belki (3) unoszonej współśrodkową sprężyną (6), osadzoną na końcu liny pętli.
2. Wiązalka według zastrz. 1, znamienna tym,

że pętla (1) jest wykonana najlepiej z plecionej sprężynującej liny stalowej.

3. Wiązalka według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że posiada osadzony na wychylnej belce (3) regulator przesuwu w postaci listew (9), dociskanych regulującym klinem, osadzonym w strzemienu tych listew.
4. Wiązalka według zastrz. 1—3, znamienna tym, że posiada kołowrotek (10) do zapasu drutu owijającego oraz korytko (7).

Toruńskie Przedsiębiorstwo Leśnej
Produkcji Niedrzewnej „Las“

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

